

Anonimizuota versija

Vertimas

C-905/19-1

Byla C-905/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. gruodžio 11 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Darmstadt (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. lapkričio 27 d.

Pareiškėjas:

EP

Atsakovė:

Kreis Groß-Gerau

**VERWALTUNGSGERICHT DARMSTADT (DARMŠTATO
ADMINISTRACINIS TEISMAS)**

NUTARTIS

Administracinėje byloje

EP,

<...> Rydštas,

<...>

– pareiškėjas,

<...>

prieš

LT

Kreis Groß-Gerau (Gros Gèrau apskritis), <...>

– atsakovę,

dėl leidimo gyventi.

Verwaltungsgericht Darmstadt <...>

2019 m. lapkričio 27 d. nutarė: (orig. p. 2):

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

Ar iš Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo su Tunisu 64 straipsnyje įtvirtinto nediskriminavimo principo gali būti kildinamas draudimas sutrumpinti leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmę dėl *a posteriori* išnykusių šio leidimo gyventi šalyje išdavimo sąlygų, jei:

- Tuniso pilietis pranešimo apie leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmės sutrumpinimą *a posteriori* momentu dirbo,
- sprendimas dėl sutrumpinimo nėra grindžiamas motyvais, susijusiais su teisėto valstybės intereso, kaip antai viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos, apsauga ir
- Tuniso pilietis neturėjo atskiro, nuo leidimo gyventi šalyje nepriklausomo leidimo dirbti pagal darbo sutartį (leidimo dirbti), bet turėjo pagal įstatymą suteiktą teisę dirbti pagal darbo sutartį leidimo gyventi šalyje galiojimo laikotarpiu?

Ar užsieniečio teisinis statusas, kylantis iš Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo su Tunisu 64 straipsnyje įtvirtinto nediskriminavimo principo, reiškia, kad greta leidimo gyventi šalyje turi būti išduotas administracinis leidimas dirbti pagal darbo sutartį?

Kuriuo momentu reikia vadovautis vertinant teisinį statusą pagal leidimą gyventi šalyje ir leidimą dirbti reglamentuojančias nuostatas? Kuris momentas yra svarbus: administracinio sprendimo, kuriuo panaikinama teisė gyventi šalyje, priėmimo data ar teismo sprendimo data? (orig. p. 3)

MOTYVAI

I. Faktinės aplinkybės

Pareiškėjas, Tuniso pilietis, 2016 m. gegužės 11 d. Tuniso Respublikoje susituokė su Vokietijos piliete S. 2016 m. rugsėjo 21 d. pareiškėjas atvyko su atsakovei

sutinkant Vokietijos ambasados Tunise 2016 m. rugsėjo 21 d. išduota ir iki 2016 m. gruodžio 19 d. galiojančia viza šeimos susijungimo tikslu į federalinę teritoriją. Apskrities, kuri yra atsakovė šioje byloje, viršininkas 2016 m. lapkričio 3 d. pirmą kartą išdavė pareiškėjui leidimą gyventi šalyje, galiojantį iki 2019 m. vasario 23 d., kuriuo jam teisės aktuose nustatyta tvarka suteikta teisė dirbti. Šis leidimas gyventi 2019 m. sausio 9 d. buvo pratęstas iki 2022 m. sausio 8 d.

2018 m. birželio 13 d. federalinėje teritorijoje pareiškėjui gimė sūnus, Vokietijos pilietis.

Nuo 2019 m. sausio 9 d. pareiškėjas dirba pagal darbo sutartį.

2019 m. balandžio 15 d. abu – pareiškėjas ir sutuoktinė – atsakovei pareiškė, kad 2019 m. sausio mėn. išsiskyrė ir ketina nutraukti santuoką.

2019 m. liepos 24 d. sprendimu atsakovė sutrumpino dar iki 2022 m. sausio 8 d. galiojusio leidimo pareiškėjui gyventi šalyje galiojimo trukmę *a posteriori* iki šio administracinio akto įteikimo dienos. Sprendimas išduoti leidimą gyventi šalyje dėl pareiškėjo sūnaus, kuris yra Vokietijos pilietis, nepriimtas, nes pareiškėjas nepateikė atitinkamo prašymo išduoti leidimą gyventi šalyje. Pareiškėjo buvo paprašyta išvykti iš federalinės teritorijos ne vėliau kaip 2019 m. rugpjūčio 14 d. Pareiškėjas įspėtas, kad bus išsiųstas į Tunisą, jei per nustatytą terminą neišvyks savanoriškai. Šis sprendimas pagrįstas aplinkybe, kad leidimo gyventi šalyje trukmė pagal *Aufenthaltsgesetz* (Užsieniečių apsigyvenimo įstatymas, toliau – *AufenthG*) 7 straipsnio 2 dalies antrą sakinį gali būti apribota *a posteriori*, nes bendras pareiškėjo ir jo sutuoktinės, Vokietijos pilietės, gyvenimas santuokoje 2019 m. sausio mėn. pabaigoje nutrūko. Išduotas leidimas gyventi šalyje buvo skirtas tik bendram gyvenimui santuokoje (**orig. p. 4**) su sutuoktine kurti ir išsaugoti. Tiesa, pareiškėjas pateikė sūnaus gimimo liudijimą, bet nepateikė prašymo išduoti leidimą gyventi šalyje šeimos gyvenimui kartu su sūnumi kurti ir išsaugoti, todėl šiuo klausimu negalėjo būti priimtas sprendimas. Kaip matyti iš pristatymo paštu dokumento, administracinis aktas įteiktas pareiškėjui 2019 m. liepos 26 d.

2019 m. rugpjūčio 13 d. faksu pareiškėjas pateikė skundą. Grįsdamas skundą pareiškėjas nurodė, kad jis, vaiko, Vokietijos piliečio, tėvas, turi teisę gauti leidimą gyventi šalyje.

Pareiškėjas prašo:

panaikinti 2019 m. liepos 24 d. atsakovės administracinį aktą ir įpareigoti atsakovę išduoti jam leidimą gyventi šalyje.

Atsakovė prašo:

atmesti skundą.

Grįsdama prašymą, atsakovė nurodo, kad prašymas išduoti leidimą gyventi šalyje dėl vaiko, Vokietijos piliečio, iki šiol buvo nepateiktas. Kartu su skundu pateikus atitinkamą prašymą, dabar bus tikrinamos faktinės aplinkybės.

II. Teisinis kontekstas

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo VI antraštinės dalies („Bendradarbiavimas socialinėje ir kultūros srityje“) I skyriaus („Darbuotojai“) 64 straipsnis išdėstytas taip:

„1. Kiekviena valstybė narė savo teritorijoje dirbantiems Tuniso piliečiams sukuria darbo sąlygas, moka atlyginimą ir juos atleidžia iš darbo tokiomis pat sąlygomis kaip ir savo piliečius, apsaugodama juos nuo tautinės diskriminacijos.

2. Visiems Tuniso darbuotojams, kuriems leidžiama laikinai įsidarbinti už užmokestį valstybės narės teritorijoje, taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos dėl darbo sąlygų ir atlyginimo. (orig. p. 5)

3. Tunisas tokias pačias sąlygas sudaro valstybės narės piliečiams, kurie dirba Tuniso teritorijoje.“

Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 66 straipsnyje nustatyta:

„Šio skyriaus nuostatos netaikomos Šalių piliečiams, nelegaliai gyvenantiems arba dirbantiems priimančiųjų šalių teritorijoje.“

Be to, Susitariančiųjų susitarimo šalių priimtoje Bendroje deklaracijoje dėl susitarimo 64 straipsnio 1 dalies, pridėtoje prie Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo Baigiamojo akto, nustatyta:

„Kadangi atleidžiant dėl darbo vietų mažinimo nėra diskriminuojama, 64 straipsnio 1 dalimi negalima remtis, kad būtų pratęsiamas leidimo gyventi galiojimas. Pratęsiant leidimo gyventi galiojimą arba atsisakant pratęsti jo galiojimą taikomi kiekvienos valstybės narės įstatymai ir <...> dvišaliai susitarimai <...>“.

Pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 91 straipsnį bendra deklaracija yra neatskiriama šio susitarimo dalis.

Atitinkamos Vokietijos teisės nuostatos įtvirtintos toliau nurodytose *Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbsfähigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet* (Užsieniečių apsigyvenimo, įsidarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje įstatymas) (toliau – *Aufenthaltsgesetz, AufenthG*), 2008 m. vasario 25 d. paskelbtos redakcijos (*BGBI. I*, p. 162), su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 2019 m. lapkričio 20 d. *Zweites Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung (EU) 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/680* (Antrasis įstatymas dėl duomenų apsaugos teisės aktų suderinimo su Reglamentu (ES) 2016/679, kuriuo perkeliama Direktyva (ES) 2016/680) (*BGBI. I*, p. 1626), 49 straipsniu, nuostatose:

4 straipsnis. Reikalavimas turėti leidimą gyventi šalyje

<...>

„2. Leidimas gyventi šalyje suteikia teisę dirbti tais atvejais, kai šiame įstatyme nenumatyta kitaip arba jei leidimas gyventi aiškiai suteikia galimybę dirbti. Iš kiekvieno leidimo gyventi turi būti galima nustatyti, ar leidžiama dirbti samdomą darbą. Užsieniečiui, neturinčiam leidimo gyventi siekiant dirbti, gali būti leidžiama imtis darbo, tik jei federalinė įdarbinimo tarnyba davė leidimą arba teisės akte numatyta, kad profesinės veiklos vykdymas yra teisėtas be šios tarnybos leidimo. Apribojimai, nustatyti minėtai tarnybai išduodant leidimą, turi būti nurodyti leidime gyventi. (orig. p. 6)

3. Užsieniečiams leidžiama dirbti tik tuo atveju, jei tokia teisė suteikiama jiems leidime gyventi šalyje. Užsieniečiai gali būti įdarbinami ar jiems pavedama teikti kitas paslaugas ar atlikti darbus už atlygį su sąlyga, kad jie turi atitinkamą leidimą gyventi šalyje. Ši sąlyga netaikoma sezoniniam darbui, kai užsienietis turi leidimą dirbti sezoninį darbą, arba kitai profesinei veiklai, kai užsieniečiui leidžiama dirbti pagal tarptautinį susitarimą, įstatymą ar kitą teisės aktą, ir nereikalaujama nustatyti tokios teisės leidime gyventi šalyje. <...>“

7 straipsnis. Leidimas gyventi šalyje

„1. Leidimas gyventi šalyje suteikiamas laikinai. Jis išduodamas toliau esančiuose skirsniuose nurodytais gyvenimo šalyje tikslais. <...>

2. Leidimui gyventi šalyje turi būti nustatomas terminas atsižvelgiant į numatomą gyvenimo šalyje tikslą. Jeigu išnyko esminė išdavimo, pratęsimo arba galiojimo trukmės nustatymo sąlyga, terminas gali būti sutrumpintas ir vėliau.“

6 skirsnis. Gyvenimas šalyje dėl šeimos ryšių

27 straipsnis. Šeimos susijungimo principas

„1. Siekiant apsaugoti santuoką ir šeimą pagal *Grundgesetz* (Vokietijos Konstitucija) 6 straipsnį, leidimas gyventi šalyje šeimos nariams užsieniečiams

gali būti išduodamas ir pratęsiamas, kad būtų sukurtas ir išsaugotas šeimos gyvenimas Vokietijos teritorijoje (šeimos susijungimas).

<...>

5. Pagal šį skirsnį išduotas leidimas gyventi šalyje suteikia teisę dirbti.“

28 straipsnis. Šeimos susijungimas atvykstant pas Vokietijos piliečius

„1. Leidimas gyventi šalyje turi būti išduotas užsieniečiui, kuris yra:

- 1) Vokietijos piliečio sutuoktinis; (**orig. p. 7**)
- 2) nepilnametis nesusituokęs Vokietijos piliečio vaikas;
- 3) nepilnamečio nesusituokusio Vokietijos piliečio vienas iš tėvų, globojantis šį asmenį,

kai šio Vokietijos piliečio nuolatinė gyvenamoji vieta yra federalinėje teritorijoje.

<...>“

84 straipsnis. Prieštaravimo ar skundo poveikis

„2. Nedarant įtakos stabdomajam poveikiui prieštaravimas ar skundas nekeičia nurodymo išvykti ar kito administracinio akto, nutraukiančio gyvenimo šalyje teisėtumą, galiojimo. Įsidarbinimo ar darbo tikslais leidimas gyventi šalyje laikomas galiojančiu iki prieštaravimo ar skundo pateikimo termino pabaigos, kol teisme nagrinėjamas priimtinas prašymas sustabdyti galiojimą ar atnaujinti stabdomąjį poveikį arba kol atitinkamas skundas turi stabdomąjį poveikį. Buvimo šalyje teisėtumas nenutrūksta, jei atitinkamas administracinis aktas panaikinamas valdžios institucijų ar galutiniu teismo sprendimu.“

III. Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1995 m. liepos 17 d. Briuselyje sudaryto Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo, steigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Tuniso Respublikos asociaciją, patvirtinto Europos Bendrijų ir Europos anglių ir plieno bendrijos vardu 1998 m. sausio 26 d. Tarybos ir Komisijos sprendimu 98/238/EB, EAPB (OL L 97, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 28 t., p. 187, toliau – Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas), 64 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

Pagal SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos a punktą ir antrą pastraipą teismas teikia prašymą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui išaiškinti rezoliucinėje dalyje suformuluotus klausimus dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio ir atitinkamai pagal *Verwaltungsgerichtsordnung*

(Administracinių bylų teisenos kodeksas, toliau – *VwGO*) 94 straipsnį stabdo bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas. (orig. p. 8)

Pateikti klausimai yra svarbūs teismo sprendimui priimti. Tuo atveju, jei remiantis Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo su Tunisu 64 straipsniu būtų galima daryti išvadą, kad sutrumpinti *a posteriori* leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmę draudžiama, atsakovės administracinis aktas pagal užsieniečių teisinę padėtį reglamentuojančias nuostatas būtų neteisėtas ir negalėtų pateisinti pareiškėjo buvimo šalyje nutraukimo.

Sprendimas dėl prejudicinio klausimo būtų svarbus teismo sprendimui priimti net ir tuo atveju, jei atsakovė išduotų pareiškėjui naują leidimą gyventi šalyje atsižvelgdama į jo sūnų, kuris yra Vokietijos pilietis. Taip yra todėl, kad pareiškėjo buvimas šalyje, grindžiamas leidimu gyventi šalyje, nebūtų nepertraukiamas ir teisėtas, todėl teisėto gyvenimo šalyje laikotarpis, grindžiamas santuoka su Vokietijos piliete, negalėtų būti įskaitomas į ankstesnio apsigyvenimo laikotarpį, kuris yra būtinas tam, kad būtų suteikta teisė nuolat gyventi šalyje išduodant neterminuotą trukmės leidimą įsikurti.

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą grindžiamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu *Gattoussi* (2006 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-97/05, ECLI:EU:C:2006:780) dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio 1 dalies. Šis sprendimas taip pat susijęs su situacija, kai užsieniečių reikalų tarnyba dėl bendro santuokinio gyvenimo su Vokietijos piliete nutraukimo *a posteriori* sutrumpino leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmę. Šiuo atveju pateikta nagrinėti situacija skiriasi tuo, kad M. Gattoussi turėjo neterminuotą leidimą dirbti, kuris buvo išduotas papildomai šalia leidimo gyventi šalyje per atskirą administracinę procedūrą.

Teisingumo Teismas nurodytame sprendime konstatavo, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio 1 dalis yra tiesiogiai veikianti (2006 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gattoussi*, C-97/05, 28 punktas). Be to, Teisingumo Teismas svarbiausioje sprendimo dalyje dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio 1 dalies taikymo apimties nurodė:

„40. Konkrečiai kalbant, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jeigu priimančioji valstybė narė iš pradžių darbuotojui migrantui suteikė konkrečias teises darbo srityje, kurios yra platesnės apsigyvenimo požiūriu, ji negali vėl kelti klausimo dėl šio darbuotojo situacijos remdamasi su teisėto valstybės intereso apsauga, kaip antai viešaj[a] tvarka, visuomenės saugumu ar visuomenės sveikatos apsauga, nesusijusiais pagrindais (minėto [S]prendimo *El-Yassini* 64–65 ir 67 punktai). (orig. p. 9)

<...>

42. Atsižvelgiant į teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principus, 40 punkte primintas kriterijus yra privalomas ypač tokiais atvejais, kai, kaip antai šioje byloje, priimančioji valstybė narė sutrumpina leidimo apsigyventi trukmę *a posteriori*.“

Šiuo argumentu *a fortiori* Sprendime *Gattoussi* (40 punktas) Teisingumo Teismas leido suprasti, kad *a posteriori* sutrumpinant leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmę, kai tuo pat metu atšaukiama teisė dirbti pagal darbo sutartį, nėra būtina suteikti darbuotojui migrantui darbo srityje platesnių teisių nei suteikiama dėl buvimo šalyje.

Tiesa, minėtame Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime, kaip ir Sprendime *El-Yassini* (1999 m. kovo 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-416/96, ECLI:EU:C:1999:107), aiškiai atskiriamas leidimas gyventi šalyje ir leidimas dirbti. Atsižvelgiant į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo tikslą sudaryti palankesnes sąlygas Tuniso piliečiams, dirbantiems valstybėse narėse, ir apsaugoti teisėtai dirbančių asmenų teises, Teisingumo Teismo jurisprudencija galėtų būti grindžiama aiškiu galimybių patekti į darbo rinką atvėrimu išduodant atskirą leidimą (leidimą dirbti).

Jei pagal nediskriminavimo principą tokio leidimo dirbti būtų reikalaujama greta leidimo gyventi šalyje, Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio 1 dalis nebūtų kliūtis sutrumpinti leidimo gyventi šalyje trukmę. Su minėtu leidimu siejama teisė dirbti grindžiama vien tiesiogine leidžiančia įstatymo nuostata *AufenthG* 27 straipsnio 5 dalyje: „Pagal šį skirsnį išduotas leidimas gyventi šalyje suteikia teisę dirbti.“ 2005 m. įsigaliojus *Aufenthaltsgesetz* visiškai panaikintas užimtumo tarnybos išduodamas atskiras terminuotas arba neterminuotas leidimas dirbti, kuriuo buvo grindžiamas sprendimas byloje *Gattoussi*. Teisė dirbti pagal darbo sutartį priklauso nuo konkretaus leidimo turėjimo ir nesuteikia nuo šio leidimo atskirtos ir platesnės teisės. Ji neatsiejamai susijusi su leidimo turėjimu ir (orig. p. 10) konkrečiu buvimo šalyje tikslu. Jeigu šis tikslas išnyksta ir užsieniečių reikalų tarnyba į šią aplinkybę atsižvelgia priimdama padarinius ateityje sukeltą sprendimą, taip, kad sutrumpinama leidimo gyventi šalyje galiojimo trukmė remiantis nacionaline teise (šiuo atveju *AufenthG* 7 straipsnio 2 dalies antru sakiniu), nuo to momento, kai administracinis sprendimas tampa galutinis, išnyksta ir teisinis pagrindas dirbti.

Pranešimo apie administracinį aktą dėl užsieniečio teisinės padėties momentu pareiškėjas turėjo iki 2022 m. sausio 8 d. galiojantį leidimą gyventi šalyje, taigi, pagal įstatymus turėjo teisę dirbti iki šio leidimo gyventi šalyje galiojimo pabaigos.

Vokietijos apeliacinių administracinių teismų ir *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) jurisprudencijoje laikomasi nuomonės, kad nediskriminavimo principas, įtvirtintas Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 64 straipsnio 1 dalyje, nekliudo *a posteriori* sutrumpinti leidimo

gyventi šalyje trukmės, taigi ir atimti teisės aktuose nustatyto leidimo dirbti pagal darbo sutartį <...> (nuorodos į jurisprudenciją).

Bundesverwaltungsgericht <...> šiuo klausimu nurodo:

„*Verwaltungsgericht* (Administracinis teismas) ir *Verwaltungsgerichtshof* (Vyriausiasis administracinis teismas) teisingai pažymėjo, kad nuo to laiko, kai 2005 m. įsigaliojo *Aufenthaltsgesetz*, buvo visiškai panaikintas užimtumo tarnybos išduodamas atskiras terminuotas arba neterminuotas leidimas dirbti, o patekimas į darbo rinką dabar reglamentuojamas *AufenthG* 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Pagal šiuo klausimu vienareikšmišką teisinę padėtį pareiškėjo teisė dirbti grindžiama vien tiesiogine leidžiančia įstatymo nuostata, įtvirtinta *AufenthG* 27 straipsnio 5 dalyje („Pagal šį skirsnį išduotas leidimas gyventi šalyje suteikia teisę dirbti“), arba ankstesne nuostata, įtvirtinta nuo 2013 m. rugsėjo 6 d. panaikintos <...> ankstesnės redakcijos *AufenthG* 28 straipsnio 5 dalyje. Ši teisė aiškiai susieta su konkrečiu leidimo turėjimu ir nesuteikia nuo šio leidimo atskirtos ir platesnės teisės; **(orig. p. 11)** sąsaja su leidimu gyventi šalyje taip pat apima konkretų buvimo šalyje tikslą.“

Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui iš ligšiolinės Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos neaišku, kokie konkretūs reikalavimai turėtų būti keliami teisiniam statusui pagal darbo leidimus reglamentuojančias nuostatas. Aplinkybė, kad Teisingumo Teismas Sprendime *Gattoussi* ir Sprendime *El-Yassini* nustatė sąsają su leidimų dirbti turėjimu, gali būti grindžiama tik tuo, kad tokie leidimai dirbti konkrečiais atvejais buvo išduoti. Taigi kyla klausimas, ar iš Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo su Tunesu 64 straipsnyje įtvirtinto nediskriminavimo principo kildinamam teisiniam statusui greta leidimo gyventi šalyje reikalingas atskiras leidimas dirbti.

Atsižvelgiant į tai, kad lemiamas faktinės ir teisinės padėties vertinimo teismo procese momentas yra teismo sprendimo data, kyla klausimas, kuriuo laiko momentu remtis vertinant teisinį statusą pagal leidimą gyventi šalyje ir leidimą dirbti reglamentuojančias nuostatas. Kuris momentas yra svarbus: administracinio sprendimo, kuriuo panaikinama teisė gyventi šalyje, priėmimo data ar teismo sprendimo data? Tuo atveju, jei turi būti vadovaujama teismo sprendimo data, užsienietis dėl nebegaliojančio leidimo gyventi šalyje nebeturėtų ankstesnio teisės aktuose nustatyto leidimo dirbti, pagal *AufenthG* 84 straipsnio 2 dalies antrą sakinį jis turėtų tik teisę dirbti iki įsiteisės galutinis teismo sprendimo nagrinėjamoje byloje.

Atsižvelgdama į šiuos sprendimus teisės klausimus, kolegija mano, kad teisės plėtros tikslais ir siekiant užtikrinti teisės vienodumą būtina pateikti nurodytus prejudicinius klausimus (žr. SESV 267 straipsnio antrą pastraipą) Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

<...> (Nutarties neskundžiamumas)